

# Pháp Sư Trừ Tà

## Contents

|                       |          |
|-----------------------|----------|
| <b>Pháp Sư Trừ Tà</b> | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . . | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . . | 2        |
| 3. Chương 3 . . . . . | 2        |

## Pháp Sư Trừ Tà

---

### Giới thiệu

[Truyện được chuyển thể theo tác phẩm truyện tranh Pháp Sư Trừ Tà của tác giả Yun Ji Un. ]\*Nàng là một mỹ nhân. F

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/phap-su-tru-ta>*

### 1. Chương 1

Nàng là một mỹ nhân. Đôi môi anh đào nhỏ xinh, làn da trắng không tỳ vết, đôi mắt đen láy cùng nụ cười xinh đẹp. Các cụ già trong làng thường bảo, trong suốt cuộc đời mình, họ chưa từng thấy ai đẹp như nàng.

Rồi nàng biết yêu, nàng cười. Người chồng không giàu có, không tài năng, yêu nàng bằng cả trái tim. Sự nghèo khó không xua được niềm hạnh phúc lớn lao, áo quần cũ nát vẫn không làm mất đi vẻ đẹp của nàng. Mỗi đêm nằm trong vòng tay của chồng, nàng nở nụ cười mãn nguyện.

Chàng là một công tử hào hoa theo đúng nghĩa của nó. Nắm trong tay một gia sản khổng lồ, khuôn mặt anh tuấn và là một thương buôn có tiếng. Các cô gái trong trắng tương tự chàng, các tiểu thư quyền quý khao khát chàng, các cô gái bán hoa trông chờ chàng.

Lần đầu tiên gặp nàng, chàng ngỡ ngàng. Không phải là vẻ kiêu sa, khó gần, cũng chẳng phải nét gợi tình, lẳng lơ. Nàng đẹp, đẹp đến lóa cả mắt, thất cả tim. Một vẻ đẹp trong sáng, vui tươi, đầy thu hút.

Và rồi chàng khao khát. Chàng muốn nàng khoác trên người những bộ quần áo sang trọng nhất, tóc cài trâm vàng, tay đeo nhẫn bạc. Chàng muốn đôi mắt kia chỉ dõi theo chàng, nụ cười kia chỉ dành cho chàng, con người châu ngọc kia là của chàng. Khao khát đó lớn dần theo thời gian, nếu không thể đè nén thêm nữa, vậy thì bùng nổ đi, điên rồ đi.

Nàng ghét chàng công tử kia, ghét đôi mắt lúc nào cũng như muốn nuốt trọn nàng, ghét những cử chỉ âu yếm đáng ghê tởm, ghét tất cả. Mỗi đêm, nàng cảm nhận được nỗi sợ hãi đang nhói trong tim. Người chồng biết chứ, anh ghen chứ, anh tức giận nhưng anh có thể làm được gì khi sống trong thế giới mà tiền có thể che lấp mọi xấu xa? Anh không thể chịu đựng nổi nhục này, cũng không muốn vợ phải đau khổ thêm nữa, phải bỏ trốn thôi, đúng, đi thật xa nơi dơ bẩn này, thật xa.

Đôi vợ chồng trong khu rừng tối đen như mực, hối hả chạy, không mục đích, không suy nghĩ, nhưng vẫn cầm đầu mà chạy.

Khi đã quá mệt mỏi, người chồng quay sang bảo vợ: “Hãy bỏ tất cả đồ đạc ở đây, anh chỉ cần em mà thôi, không cần gì hết”.

## 2. Chương 2

Người vợ đôi mắt rưng rưng nhoeén miệng cười: “Em cũng chỉ cần có anh, vậy đã đủ lắm rồi”.

Những tiếng động lạ kéo đến, xé toạc màn đêm tĩnh mịch. Một, hai, ba, bốn, năm... nàng không nhớ rõ nữa. Nàng chỉ thấy từng mũi tên cắm phập vào lưng chồng, anh ngã xuống, máu chảy, đau đớn, tắt thở.

Nàng như kẻ điên dại, không ăn không uống, chỉ biết khóc và khóc. Chàng công tử ngày nào cũng đến, nói những câu ngọt ngào nhưng nàng không muốn nghe, nàng không thể nghe, âm thanh đã biến mất, nàng không còn nhìn thấy gì được nữa.

Hôm đó chàng công tử đến như thường lệ. Nhưng chàng nổi giận, có lẽ chàng đã hết kiên nhẫn, nàng đoán. “Tại sao? Ta có gì không tốt? Ta có gì không bằng tên nghèo nát kia? Ta đã hạ mình trước nàng, trong đời ta, chưa bao giờ phải nhục nhã như lúc này. Tại sao lại không thể yêu ta, tại sao? Ta không muốn nói thêm lời nào nữa, nếu ngày mai nàng vẫn cứng đầu như vậy, ta sẽ để mặc nàng”.

Ngày hôm sau chàng lại đến, ngạc nhiên và vui sướng. Bởi vì, nàng đang đứng trước mặt chàng, nở nụ cười xinh đẹp nhất.

Từ ngày có nàng, chàng không để mắt đến bất cứ cô gái nào khác. Chàng yêu, điên cuồng và say mê. Nàng là bầu vật, là cuộc sống, là niềm vui duy nhất. Con người xinh đẹp, thân tiên của riêng chàng. Nàng cảm nhận được tình cảm đó, mỉm cười sung sướng. Cuộc sống giờ đây như một giấc mộng đẹp, xa hoa, rực rỡ. Quá khứ nghệt thở bị lau sạch như đám mây đen sau cơn mưa, dư âm chỉ còn là chiếc cầu vồng đủ màu rực rỡ.

Đôi khi vẫn có người nhớ đến đôi vợ chồng nghèo khó, nhớ đến tình yêu một thời của họ. Ngôn ngữ là thứ không thể ngăn cản, nhưng, ta vẫn có thể chọn cách phớt lờ nó. Vì cuộc sống bây giờ quá tốt đẹp? Hay vì tình cảm cũng chẳng phải là vĩnh cửu?

Sau một chuyến buôn dài, chàng trở về, mang trong người mảnh lụa tuyệt đẹp. Chàng chạy ngay đến phòng nàng, chàng muốn tặng nàng món quà quý giá này, và hơn hết, chàng muốn gặp nàng. Tối hôm đó, khi ôm nàng trong vòng tay, chàng bảo “Nàng là tất cả của ta, không có nàng, ta không thể sống nổi. Đừng rời xa ta, làm ơn, vĩnh viễn đừng rời xa ta”. Lần đầu tiên chàng thấy nàng cười như vậy, nụ cười không thể giấu được vui sướng, mắt nàng long lanh, hai má ửng hồng. Và chàng siết nàng thật chặt, trong tim ấm áp vô ngần.

Nàng muốn cùng chàng vào rừng dạo. Hôm đó, khoác trên mình bộ áo từ mảnh lụa quý giá, nàng càng thêm xinh đẹp. Con đường đầy nắng, hai con ngựa đi song song nhau, tán cây xanh mát một màu, hương hoa vương vấn, hạnh phúc tràn đầy.

## 3. Chương 3

Khi đứng trước vách núi, đột nhiên nàng quay sang hỏi “Những gì chàng nói tối đó có phải là sự thật?”. Sững sờ một lúc, chàng chân thành nhìn vào mắt nàng, trong ánh mắt không giấu nổi vẻ nhu tình: “Ta xin thề, trong cuộc đời ta, nàng là người ta yêu nhất”. Dường như chỉ chờ có thế, nàng thì thầm “Vậy thì bây

giờ người hãy ném thử nỗi đau khi mất đi người yêu thương nhất nhé”. Nói rồi nàng xoay người thật nhanh, nhảy xuống vực thăm. Chàng hết hoảng nắm lấy, nhưng tay áo nàng phát ra một tiếng xé vải rồi đứt tọt. Chàng ngăn người nhìn theo, vẫn nụ cười sung sướng như tối hôm đó, nụ cười như thiên tiên đó, nàng biến mất dần.

Tối hôm trước, người tỳ nữ nhìn thấy nàng ôm chiếc áo đẹp trong tay, lặng lẽ khóc. Người đó còn nghe thấy lời nàng khe khẽ, rằng: “Hãy tha lỗi cho em nhé, ngày mai ta lại được gặp nhau”.

Hoàn

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/phap-su-tru-ta>*